21/02/2019

Μήνυμα Στ. Σπανουδάκη στο FB: «Μας χρειάζεται όλους η Ελλάδα. Πολεμιέται»

/ Επικαιρότητα

Επίκαιρο μήνυμα του μουσικοσυνθέτη Σταμάτη Σπανουδάκη δημοσιεύτηκε στο επίσημο λογαριασμό του στο κοινωνικό δίκτυο facebook:

«Απευθύνομαι για λίγο, σε όσους δέν συμφωνούν με όσα πιστεύω, όσα λέω, ή όσα κάνω. Δεν αγαπάνε εμένα, δεν θέλουν την μουσική, τους στίχους μου και όλα όσα αντιπροσωπεύω και κατα καιρούς, δηλώνω.

Και με κατηγορούν. Χρόνια τώρα.

Απευθύνομαι και σε όσους κατά καιρούς, μου φοράν, τα συνηθισμένα και τόσο βαρετά πιά, «αυτοκόλητα», εύκολης λύσεως και καθημερινής πια χρήσεως. Γραφικός, δεξιός, φασίστας, ομοφοβικός, κοσμοκαλόγερος, χουντικός, βασιλικός, ατάλαντος και πολλά, πολλά άλλα, ών ουκ έστιν τέλος.

Αμφισβητείτε καλοί μου, τις προθέσεις μου, κατηγορείτε τον τρόπο ζωής μου, ειρωνεύεστε τα πιστεύω μου, αποκλείετε με λύσσα, εμένα, την μουσική και τον λόγο μου.

Μα γιατί με παρεξηγήτε τόσο; Πιστέψτε με, δεν έχω τίποτε, εναντίον κανενός σας. Όλα τα ξεχνάω και βυθίζομαι στον «χώρο μυστικό» μου.

Εκεί λοιπον, σάς αισθάνομαι αδέλφια μου. Έλληνες.

Έλα όμως που εσείς, δι' ακατανόητον λόγο, μου είστε λίγο, θυμωμένοι.

Δεν πειράζει όμως. Κι' ο αδελφός μου ο Γιώργος, μου θυμώνει καμμιά φορά και τού θυμώνω, αλλά τον αγαπάω και με αγαπάει και τα βρίσκουμε, έστω και διαφωνώντας.

Κατ' αρχάς, ως Χριστιανός, δεν δικαιούμαι και δέν θέλω ποτέ, να σας κρίνω.

Ούτε να «ταμπελοποιήσω» κανέναν σας. Ούτε και θέλω να σας αλλάξω πρός το «Χριστιανικότερον». Δεν είναι δική μου δουλειά αυτή. Πιστέψτε όπου εσείς θέλετε. Στον Βουδισμο, στην αρχαιολατρεία, στον Ιεχωβά, στούς Γιόγκι. Στον κομμουνισμό, στον φασισμό, στον εωσφόρο, στούς γκουρού και σε ότι άλλο βάζει ο νούς, του κάθε ανθρώπου, ανά τούς αιώνες.

Για μένα, ένας ειλικρινής βουδιστής πχ, που με συνέπεια και αγάπη μένει πιστός σ' αυτό που ξέρει, είναι κοντά στον Χριστό, όσο κι' ένας πιστός Χριστιανός. Και πώς να ξέρω εγώ, αν ο σημερινός «αναρχικός» (Τι λέξη κι' αυτή; Τόσο κοντινή στον Αναρχο), δεν είναι εν δυνάμει, ο αυριανός Άγιος;

Ή και το ανάποδο. Ότι ο σημερινός «Χριστιανός», δεν θάναι ο αυριανός δολοφόνος;

Αναγνωρίστε μου τουλάχιστον, τα εξής: Χρόνια τώρα λέω και πιστεύω, τα ίδια πράγματα. Δεν σας είπα ποτέ ψέμματα για το ποιός είμαι, δεν επωφελήθηκα καμμίας πολιτικής η άλλης καταστάσεως πρός ίδιον όφελος (Και πιστέψτε με, θα μου ήταν πανεύκολο και με ολα τα κόμματα). Δεν έχω ποτέ δεχτεί να γίνω υπουργός, βουλευτής, παράγων, να μπώ σε συμβούλια, κριτικές επιτροπές, διοικήσεις και άλλα εφήμερα οφίτσια.

Θάταν μια καλή αρχή για μένα αυτή η αναγνώρισή σας, όχι για να δικαιωθώ, αλλά για να ξανασυνεννοηθούμε. Να με καταλάβετε λίγο.

Τελικά για να ξανααγαπηθούμε. Σαν σύν- άνθρωποι. Σαν σύν – Έλληνες.

Μας χρειάζεται όλους η Ελλάδα. Πολεμιέται, πληγώνεται, την διαμελίζουν, την θέλουν στα μέτρα τους, υποταγμένη, αλυσσοδεμένη πάλι.

Και λέει, σαν μάννα. Αχ! γιατί τα παιδιά μου να είναι χωρισμένα, τσακωμένα, να μην μιλιούνται; Αλήθεια γιατί;

Άς αρχίσουμε με το εύκολο. Την ομιλία, τον διάλογο, την παραδοχή της μοναδικής προσωπικότητας του άλλου.

Και περνάμε μετά, σ' αυτά πού διαφωνούμε. Πίστη, ιδεολογία, τρόπο ζωής, συμπεριφορές, μετά θάνατον ζωή, προσωπική γαλήνη, ευτυχία και όσα κατά καιρούς, απασχολούν, κάθε λογικό άνθρωπο.

Κι' ίσως τότε, μας ακολουθήσουν κι' οι πολιτικοί μας και μάθουν να μιλάνε ώρες ατέλειωτες μεταξύ τους, για τον ευλογημένο κοινό σκοπό.

Την αληθινή αποστολή τους. Τον λόγο που υπάρχουν και απολαμβάνουν όλα όσα, ο απλός λαός στερείται. Δηλαδή, το καλό της χώρας τους και των ανθρώπων της, πάνω απ' όλα και όλους.
Και κυρίως πάνω από τον εαυτό τους.

Σας καλώ λοιπόν, στόν χώρο του ονείρου, της γλυκειάς φαντασίας, αλλά και μιάς πραγματικότητας που χρόνια τώρα ονειρεύομαι,αγαπημένοι μου «εχθροί», να τα βρούμε, απο την μεριά του ο καθένας και άντε, να πιούμε κι' ένα καφεδάκι.

Νομίζω ότι θά χουμε πολλά να πούμε και να μάθουμε, ο ένας απο τον άλλον. Άσε που ίσως και να γελάσουμε επιτέλους λίγο».

Μου αρέσει! | Ακολουθήστε | Κοινοποίηση | ...

Stamatis Spanoudakis Σταμάτης Σπανουδάκης (OFFICIAL) ...
Χθες στις 6:45 π.μ. ·

Απευθύνομαι για λίγο, σε όσους δέν συμφωνούν με όσα πιστεύω, όσα λέω, η όσα κάνω. Δεν αγαπάνε εμένα, δεν θέλουν την μουσική, τους στίχους μου και όλα όσα αντιπροσωπεύω και κατα καιρούς, δηλώνω.
Και με κατηγορούν. Χρόνια τώρα.
Απευθύνομαι και σε όσους κατά καιρούς, μου φοράν, τα συνηθισμένα και τόσο βαρετά πιά, «αυτοκόλητα», εύκολης λύσεως και καθημερινής πια χρήσεως. Γραφικός, δεξιός, φασίστας, ομοφοβικός, κοσμοκαλόγερος, χουντικός, βασιλικός, ατάλαντος και πολλά, πολλά άλλα, ών ουκ έστιν τέλος.
Αμφισβητείτε καλοί μου, τις προθέσεις μου, κατηγορείτε τον τρόπο ζωής μου, ειρωνεύεστε τα πιστεύω μου, αποκλείετε με λύσσα, εμένα, την μουσική και τον λόγο μου.
Μα γιατί με παρεξηγήτε τόσο; Πιστέψτε με, δεν έχω τίποτε, εναντίον κανενός σας. Όλα τα ξεχνάω και βυθίζομαι στον « χώρο μυστικό» μου.
Εκεί λοιπον, σάς αισθάνομαι αδέλφια μου. Έλληνες.
Έλα όμως που εσείς, δι' ακατανόητον λόγο, μου είστε λίγο, θυμωμένοι.
Δεν πειράζει όμως. Κι' ο αδελφός μου ο Γιώργος, μου θυμώνει καμμιά φορά και τού θυμώνω, αλλά τον αγαπάω και με αγαπάει και τα βρίσκουμε, έστω και διαφωνώντας.
Κατ' αρχάς, ως Χριστιανός, δεν δικαιούμαι και δέν θέλω ποτέ, να σας κρίνω. Ούτε να «ταμπελοποιήσω» κανέναν σας. Ούτε και θέλω να σας αλλάξω πρός το «Χριστιανικότερον». Δεν είναι δική μου δουλειά αυτή. Πιστέψτε όπου εσείς θέλετε. Στον Βουδισμο, στην αρχαιολατρεία, στον Ιεχωβά, στούς Γιόγκι. Στον κομμουνισμό, στον φασισμό, στον εωσφόρο, στούς νκομιρού και